

Тазкия дарслари (213-дарс) Ислом шариатининг гўзаллигига қаранг

لَمْ يَرْسُدْ بِنَعْ
يَلْصَمْ يَبْنَنَعْ إِمْنَعْ
إِمْفَمْ لَسْوَهْ يَلْعُلْلَ
لَاقْ لَحَوْرَعْ هَبْرَنَعْ يَوْرَى
تَأَنْسَحْ لَابَتَكَهْلَلَانِ
كَلْذَنْيَبْ مُثْ تَأَيْسَلَأَوْ
مَلْفِهَنْسَحْ بَمْهُنَمَفْ

هُلُّل اَبَتْكٰ اَهْل مَعَي
وُهْ نِإِف، هَلْمَاكٰ ةَن سَحْدَنْع
هُلُّل اَبَتْكٰ اَهْل مَعَفٰهِبٰ مَه
ىَلِإِتْأَن سَحْرُشَعْدَنْعُهَل
ىَلِإِفْعَض، هَئِامْعَبَس
مَهْ نَمَو، هَرِيْثَكٰ فَاعْضَأٰ
اَهْل مَعَيْ مَلَفٰ هَئِيْسَب
هَن سَحْدَنْعُهَلُّل اَبَتْكٰ
اهِبٰ مَهْ وُهْ نِإِف، هَلْمَاكٰ
هُلُّل اَبَتْكٰ اَهْل مَعَفٰ
هَسْمَحْلُهِأَوْهَئِيْسٰ
دُواهِأَلِإِ

Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам Ўз Робблари азза ва жалладан ривоят қилиб айтадилар:

«Албатта, Аллоҳ яхшиликлар ва ёмонликларни ёзиб қўйди. Сўнгра ўшани баён қилди.

Ким бир яхшиликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида баркамол бир яхшилик қилиб ёзиб қўяди.

Агар уни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида ўнтадан етти юз яхшиликкача, ундан ҳам бир неча марта кўп қилиб ёзади.

Агар бир ёмонликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида бир яхшилик қилиб ёзади.

Агар у(ёмонлик)ни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни бир ёмонлик қилиб ёзади».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

Ушбу ҳадисда Ислом шариатининг гўзаллиги, қанчалик даражада яхшилик тарафдори экани-ю, ёмонликка қанчалик қарши экани баён қилинмоқда. Қилинган амалга бериладиган ажру савоб банданинг ихлосига қараб бўлиши айтилмоқда. Чунки бир хил ният билан бир хил амални бажарган кишиларнинг бирига ўн ҳисса, иккинчисига етти юз ҳисса, учинчисига ундан бир неча баробар кўп савоб берилиши, албатта, аввало ихлосга қараб бўлади.

Ҳа, ихлос ана шундай нарса. Ихлос билан қилинган ибодатнинг савоби ана шундай кўп бўлади.

Ихлоснинг самараси ўлароқ, банда ўз Роббига қилган ибодатининг лаззатини топади, ичи мусаффо бўлади, қалби нурга тўлади ва амалига қўшимча савоб олади.

Ихлосли банда ваъз-насиҳат ва ибратлардан ўзига тезда фойда олади.

Ихлос Аллоҳ таоло тамонидан бандага бериладиган улкан мукофот ва неъматдир.

يٰ سُدْقُلٌ ثِيَدْحُلٌ يَفَوَ
يٰ رَسْ نَمْ رَسْ صَلْخٌ إِلٌا «
نَمْ بْلَقُهْتَعْدَوْتُسٌا
يَدَابِعْ نَمْ تَبْحَأْ.

Ҳадиси құдсийда:

«Ихлос Менинг сирларимдан биридир. Бандаларимдан кимга мұхаббат қилған бўлсам, уни ўшанинг қалбига жойлаганман», дейилган.

هُلٌا يَضَرَّهُ رَهْ يَبَأُ نَعْ
هُلٌلٌ لُوسَرَأِيْ لَاقُهْ نَأُ نَعْ
كَتَعَافَشَبَ سَآنٌ لُادَعَسَأُ نَمَ
لُوسَرَلَاقَ ؟َمَأِيْ قُلَمْ وَيِ
هُلَيَّ لَعْهُلٌلٌ لَصَهُلٌلٌا
أَبَأِيْ تَنَظُّدَقَلَ « مَلَسَوَ
أَذَهُنَعَ يَنْلَأِسَيَ لَأَنَأَهَرَيَرَهَ

اَمْلَكْنُمُلْوَأْدَحْأَرْثِيَدْحُلَا
يَلَعَكْصِرْنُمْتِيَأْر
سَانِلْأُدْغُسَأْيِتِيَدْحُلَا
نَمَمَّأِيْقُلَمْوِي يَتَعَافَشَب
اَصْلَخُهُلَلِإِلِإِلَّا ق
هَأْوَر . «سْفَنْوَأْهَبْلَقْنُم
يَرَخُبْلَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«У киши:

«Эй Аллоҳнинг Расули, қиёмат куни сизнинг шафоатингиздан энг саодатманд бўладиган ким?» деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Эй Абу Ҳурайра, сенинг ҳадисга ўта қизиқишингни билганимдан, шу гапни сендан олдин ҳеч ким сўрамаслигини билган эдим. Қиёмат куни менинг шафоатимдан энг саодатманд бўладиган кимса «Лаа илааҳа Иллаллоҳу»ни чин қалбдан (ёки нафсидан) ихлос билан айтган одамдир», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

Бу ерда ҳам ихлосга алоҳида эътибор берилмоқда. «Ихлос»ни Аллоҳни кўриб тургандек ибодат қилиш, деб билган эдик.

Демак, калимаи тавҳидни Аллоҳни кўриб тургандек ҳис билан, чин қалбдан айтиш қиёмат куни Набийимиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шафоатларидан энг кўп баҳраманд бўлишга олиб келар экан.

هُللا يَضْرِبُ رَبِّهِ يَبْأَنْعُ
هُللا يَلْصِبُ نَلْعَنْعُ
إِذِنْ عَلَاقَ مَلَسَ وَيَلْعَ
تَيْمَلَا يَلْعَمْتُ يَلْصَ
هُورَ. عَدْلَأَلْ أُصْلَخَأَفَ
أَوْدَادُ بَأْنَابِحُنْبَأَوْدَادُ بَأْ حَصَوْنَ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон маййитга намоз ўқисангиз, унга дуони ихлос ила қилингиз», дедилар».

Абу Довуд ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган. Ибн Ҳиббон сахих деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди